

روایت دوبلور «پوآرو» از رفتن همکارانش

اکبر منانی در گفت‌وگویی با بیان این‌که مدت‌هاست دیگر خیلی کار نمی‌کند از دوری از دوبله گفت. این مدیر دوبلاژ پیشکسوت ابتدا درباره وضعیتش در این روزها می‌گوید: این روزها کم‌وبیش کار دوبله انجام می‌دهم، شاید ماهی یک یا دو بار به‌ندرت، اگر کار کوچکی باشد یا مستند باشد انجام می‌دهم. کمی خسته‌ام. دیگر فصل جوان‌هاست، نوبت ما تمام شد. او در صحبت‌هایش در واکنش به این جمله که

«امسال دوبلورهای پیشکسوت زیادی را از دست دادیم و همه‌از دوستان شما بودند» خاطرنشان می‌کند: بالاخره آدم‌ها می‌آیند که بروند، همه ما باید برویم، هیچ‌کس ماندگار نیست. ماهم روزی می‌رویم ونمی‌شود کاری کرد. فرقی نمی‌کند همکار، قوم و خویش یا دوست، وقتی یک عمر با آنها زندگی کرده‌ایم همین‌که از دست‌مان می‌روند باعث ناراحتی‌مان می‌شود و برای‌مان خوشایند نیست، به‌خصوص برای آدم‌هایی مثل

من که هیچ‌وقت دنبال رقابت نبودم و نیستم. رفتن دوستانم خیلی دردناک است. اخیرا هم که آقای شهروز ملک‌آرایی از میان‌مان رفت و واقعا متاثر شدم. من با او رابطه نزدیکی داشتم. او در پاسخ به این‌که کدام کارتان را بیشتر از همه دوست دارید؟ چنین اظهار می‌کند: من همیشه همه‌رل‌هایم را دوست داشتم مثلا نقش «پوآرو» هم که از قدیمی‌ترین کارها و معروف‌ترین کارهایم بود را خیلی دوست داشتم.

«جام جم» از مواضع ضدایرانی مقامات جشنواره فیلم برلین گزارش می‌دهد

سیاسی بازی خرس نقره‌ای!

سپیده اشرفی گروه رسانه

خرس و پلنگ فرقی ندارد؛ هر جا که محبت از هنر غربی باشد، پای سیاست هم به میان کشیده می‌شود. درست مثل جوایز هنری آن‌طرف آب که به جای توجه به هنر واقعی، دنبال حمایت از برخی افرادی است که مواضع‌شان در اغتشاشات اخیر به‌وضوح مشخص شده است. چه زمانی که پای همسر رئیس‌جمهوری آمریکا در یک جایزه باسابقه مطرح می‌شود و چه زمانی که نام ایرانیان مخالف جمهوری اسلامی در لیست داوران و عوامل یک جشنواره به چشم می‌خورد، همه حکایت از تلاشی است که کشورهای غربی برای خاموش کردن صدای رسانه‌ای و هنری ایران دارند. حالا به نظر می‌رسد که پای این تفکر دوباره به جشنواره فیلم برلین کشیده شده تا از حضور نمایندگان جمهوری اسلامی در این جشنواره ممانعت شود. مسأله‌ای که پیش از این و در سال‌های قبل هم به شکل دیگری تکرار شده بود. در این گزارش نگاهی به جزئیات برگزاری این جشنواره و سابقه آن داشته‌ایم که در ذیل می‌خوانید.

به گزارش جام‌جم، هفتادوسومین جشنواره فیلم‌برلین در شرایطی برگزار می‌شود که هیات برگزاری این جشنواره این بار دست به یک اقدام عجیب‌زده‌واز صدور مجوز برای حضور همکاران صداوسیما در این بازار جلوگیری کرده است. هرچند که ناگفته پیداست پشت پرده این تصمیم‌ها چیست و به کجا می‌رسد اما نکته مهم این است که هیات داوران و عوامل برگزاری جشنواره، خود عاملی برای شخصی کردن و کنترل افراد حاضر هستند. چیزی که بر خلاف روح آزاد هنر، حالا به ابزاری برای کنترل آن و تبدیلیش به یک عنصر سیاسی شده است. کافی است نگاهی به هیات

داوران این دوره

جشنواره

فیلم برلین

بیاندازیم تا

مشخص شود

ردپای

چه کسانی

این‌بار

به یک

جشنواره

دیگر

رسیده

و تلاشی

کرده‌اند

پای رسانه

ملی را هم از آن

کوتاه

کنند.

اعتراض رسانه‌ملی

در همین

میان، اداره‌کل

تأمین و رسانه

بین‌الملل

سیما

به ممنوعیت

حضور نمایندگان

ایران و

صداوسیما

اعتراض

کرده

و نامه‌ای

خطاب به این

جشنواره

نوشته

است. اداره‌کل

تأمین و

رسانه

بین‌الملل

صداوسیما

در نامه‌ای

رسمی در پاسخ

به اقدام

مستولان

این‌بازار

از

جشنواره

در جلوگیری

از

صدور مجوز

برای حضور

همکاران

صداوسیما

در این

بازار، «این

تصمیم

سیاسی»

را که «در

تضاد با

ماهیت

فرهنگی

این رویداد

است»

محکوم و

تصریح

کرده

است: «در

سال‌های

اخیر

انتخاب و

اعطای

جوایز

برلیناله

صرفا با

هدف

سیاسی و نه

هنری

نگاه

+

به نظر می‌رسد کشورهایی که خود مدعی آزادی بیان هستند تلاش می‌کنند تیر دیگری را بعد از جشنواره فجر به سمت ایران روانه کنند تا آنچه در فجر تهران به آن نرسیدند این بار در برلین و با خرس نقره‌ای جبران شود

و «این رویکرد سیاست‌زده کوتاه‌نظرانه به‌زودی رخت بپrenدد». بازار فیلم اروپایی برلینیکی از بازارهای مهم اروپایی در این حوزه محسوب می‌شود که هدف آن تجارت فیلم محتوای صوتی و تصویری تعریف شده است؛ اما به این دلیل که مسئولان جشنواره برلین، همزمان مسئولیت صدور مجوزها برای حضور در آن را نیز به عهده گرفته‌اند، این دوره در امور معمول تجاری اختلال ایجاد کرده‌اند.

سابقه برلیناله

اما بد نیست به سابقه برگزاری این جشنواره هم نگاهی بیندازیم. جشنواره بین‌المللی فیلم برلین یا برلیناله یکی از قدیمی‌ترین جشنواره‌های سینمایی در جهان است که هرساله در ماه فوریه به مدت ۱۰ روز در برلین آلمان برگزار می‌شود. جشنواره فیلم برلین در کنار جشنواره فیلم ونیز و جشنواره فیلم کن، مهم‌ترین رویداد سینمایی اروپا به‌شمار می‌رود که

فجر یا برلین؟

این محدوده کردن صدای رسانه و

نمایندگان ایران در شرایطی

است که کمتر از یک

هفته قبل، جشنواره

بین‌المللی فیلم

فجر به کار خود پایان

داد که امسال بسیاری

تلاش کردند خود را از آن

طرف مرزها بر این جشنواره وارد

کنند. فشاری که در نهایت با صحبت

دبیر جشنواره درخصوص برقراری

دموکراسی برای حضور داشتن یا

نداشتن در جشنواره امسال به سمت

دیگری رفت و تلاش آن طرفی‌ها در

نطفه خاموش شد. با این حال، به نظر

می‌رسد کشورهایی که خود مدعی آزادی

بیان هستند، تلاش می‌کنند تیر دیگری

را بعد از جشنواره فجر به سمت ایران

روانه کنند تا آنچه در فجر تهران به

آن نرسیدند، این بار در برلین و با

خرس نفره‌ای جبران شود. البته

ممانعت از حضور نمایندگان

صداوسیما چیز تازه‌ای نیست،

چراکه پیش از این هم سابقه تحریم

برخی چهره‌های صداوسیما و قطع

دسترسی به شبکه‌هایی مثل پیرس‌تی‌وی

برای مخاطبان انگلیسی زبان اتفاق

افتاده بود. اتفاقی که درست از جانب

همان‌هایی انجام می‌شود که داعیه

دموکراسی غربی و آزادی بیان را دارند.

جشنواره فیلم برلین تنها یکی از این

تلاش‌های مخالفان رسانه‌ای ایران

است تا مثل همیشه تلاش کنند

صدای محتوا و فرهنگ ایران به‌گوش

کسی نرسد. تلاشی که به‌طور واضح تا

الان بی‌نتیجه مانده است.

زاویه

+

جشنواره‌هایی با ضد و نقیض‌های فراوان

اگر نگاهی هرچند کوتاه هم به جشنواره‌های سینمایی جهان داشته باشیم، بدون تردید متوجه خواهیم شد هر یک از این جشنواره‌ها که برگزار می‌شوند در کنار فعالیت‌های هنری خود رویکرد سیاسی هم دارند و اگر کسی این اتفاق را تکذیب کند یا سینما را نمی‌شناسد یا اهداف جشنواره‌ها را نمی‌داند، ما نباید فراموش کنیم که سیاستمداران ترجیح می‌دهند به هر نحو از دیگران از جمله هنرمندان بهره‌کشی کنند و شاید برای همین است که در برخی مقاطع فیلم‌هایی ضعیف را که در آنها سباهی در مورد کشورمان دیده می‌شود به نام سینمای ایران در جشنواره‌های خود نمایش داده و آنها را مهم، پررنگ و تأثیرگذار جلوه می‌دهند.

بنابراین هر فردی که به این جشنواره‌ها نگاهی اجمالی هم داشته باشد، متوجه همه این نکات خواهد شد. تازه‌ترین اتفاقی که در این زمینه رخ داده مربوط به جشنواره برلیناله است. این جشنواره مجوز برای حضور همکاران صداوسیما در بازار فیلمش را نداده است. البته اگر این اتفاق رخ می‌داد جای تعجب داشت، زیرا در چند ماه اخیر شاهد موضع‌گیری‌های شدید رسانه‌ها و جشنواره‌های خارجی نسبت به ایران هستیم و این اتفاق اخیر هم نشان می‌دهد که باز در یک تصمیم سیاسی قرار گرفته‌ایم، حتی به نظر می‌رسد مسئولان جشنواره یا را فراتر گذاشته‌اند و رویکرد کوتاه‌فکرانه و سیاست‌زده به هنر را به بازار فیلم تسری می‌دهند.

البته باید قبول کرد که سیاست دنبال قدرت و سیاستمدار صاحب قدرت است و یکی از ابزارهایی که قدرت او را می‌تواند بیشتر کند، سینماست. از این‌رو صاحبان قدرت به سمت سینما آمده‌ند تا تأثیرگذاری‌شان بیشتر شود. بنابراین هنرمندانی که خود را در این فضا قرار می‌دهند، دنبال یک‌سری امتیازات ویژه هستند که شاید بخشی از آن مربوط به مسائل مالی پشت پرده باشد. جالب این که برخی از این هنرمندان در کلام خود شعار می‌دهند که نباید سیاسی باشیم اما در خفا عملا تن به سیاسی شدن می‌دهند. این موضوع را با بررسی روند برگزاری جشنواره‌های معتبر دنیا طی ادوار گذشته به‌سادگی می‌توان دید و در واقع اصلا چیز پنهانی نیست که برخی آن را تکذیب می‌کنند.

اگر نگاهی به فیلم‌های ایرانی حاضر در هفتاد و نهمین جشنواره فیلم ونیز داشته باشیم، متوجه خواهیم شد که فیلم «خرس نیست» اثر سینمایی جعفر پناهی واقعا به لحاظ هنری اثری نبود که بتواند در بخش مسابقه جشنواره معتبر ونیز حضور داشته باشد اما همین حضور تأییدی بر سیاسی بودن جشنواره است. «خرس نیست» به لحاظ هنری باری نداشت و صرفا با تأکید بر برخی کلیشه‌ها مثل دانشجوی اخراجی و فرار دختر ایرانی سعی در نشان دادن ایرانی سراسر فلاکت بار دارد. البته از این دست آثار که جامعه ایران را به بدترین شکل ممکن نشان می‌دهد در جشنواره‌های خارجی شاهدیم و این‌که هر بار شاهد این موضوع هم هستیم که جوایز شامل حال‌شان می‌شود. بنابراین جشنواره‌هایی از این دست فقط به دنبال سیاست هستند و همین موضوع باعث شد هنر در چنین جشنواره‌هایی رنگ و بویی نداشته باشد و فاصله‌های زیادی را میان حرف تا عمل شاهد باشیم.

خاطرات کاغذی

بابا لنگ دراز

مریم فلاح: داستان دختر سرزنده و باهوشی به نام «جودی آبوت» که در پرورشگاه بزرگ می‌شود اما با پشتیبانی مالی حامی رموز خود که جودی او را با نام "جان اسمیت" می‌شناسد، می‌تواند به دبیرستان راه یابد. جودی حامی خود را نمی‌شناسد و فقط یک بار سایه او را دیده است و به خاطر پاهای درازش، او را "بابا لنگ دراز" صدا می‌زند. یادتان هست آن نقاشی که از بابا لنگ دراز کشیده و به دیوار اتاقش زده بود. جودی در مقابل خوبی‌های حامی اش تنها کاری که باید انجام می‌داد این بود که هر ماه برایش نامه بنویسد؛ بدون اینکه انتظار دریافت پاسخ نامه‌هایش را داشته باشد. معمولا درباره زندگی و فعالیت‌هایش در مدرسه برای بابا نامه می‌نوشت. جودی در مدرسه به سختی تلاش می‌کرد فاصله فرهنگی خود با دوستانش که ناشی از بزرگ شدن در انزوا و پرورشگاه بود را جبران کند و ... در یکی، دو قسمت پایانی بالاخره هویت واقعی بابا برای جودی روشن شد . چقدر در انتظار تماشای قسمت آخر این کارتون بودیم. البته آنهایی که قبلا رمانش را خوانده بودند پایانش را برپیمان تعریف کرده بودند. "بابا لنگ دراز" را طی دهه ۷۰ به مدیر دوبلاژ زهره شکوفنده به تماشایمان نشستیم.

کیوآرکد را اسکن کنید

یادی از بنیان‌گذار دوبله

فیلم‌های تلویزیونی

محمد خواجوی‌ها، بازیگر و دوبلور سینمایی ایران بود که ۱۶ سال قبل در چنین روزهایی چشم از جهان فروبست. وی با بیش از ۵۰ سال سابقه در دوبله و رادیو ۲۰ آذر ۱۳۲۷ در لاهیجان متولد شد و بنیان‌گذار دوبله فیلم‌های تلویزیونی از سال ۱۳۴۱ در تلویزیون بود. خواجوی‌ها اولین فیلم تلویزیونی را با حضور منوچهر والی‌زاده، حسین کمائی، علی غلامحسینی، امیر هوشنگ قطعه‌ای و مرحومه تاجی احمدی دوبله کرده‌است. وی دومین سریال تلویزیونی را با حضور خسرو شایگان، غلامعلی افشاریه، حسن عباسی و فرشید فرزاد و بدری نوراللهی دوبله کرد. خواجوی‌ها به‌عنوان نمونه سرپرستی مدیریت دوبله سریال جنگجویان کوhestان و گویندگی مستند را بقا را به عهده داشت که مورد استقبال بینندگان و مخاطبان نیز قرار گرفته‌است. وی به‌عنوان مدیر دوبلاژ و دوبلور در واحد دوبلاژ تلویزیون و گوینده موفق در رادیو نیز مشغول بوده است. از جمله برنامه‌های وی در رادیو داستان شب و همه ساعت همین‌جا بوده‌است. خواجوی‌ها صبح روز ۲۸ بهمن ۱۳۸۵ در سن ۷۸ سالگی در بیمارستان طوس تهران بر اثر بیماری پارکینسون درگذشت.

آتنن

فصل دوم «حکایت‌های کمال» ساخته می‌شود

نویسنده فیلم‌نامه سریال «حکایت‌های کمال» از تولید فصل دوم این سریال با حضور بازیگران جدید خبر داد. محمد میرکایی در گفت‌وگویی بیان کرد: درحال حاضر متن فصل دوم سریال حکایت‌های کمال آماده شده و مرحله بازنویسی نهایی را سپری می‌کند.وی ادامه داد: داستان‌های این سریال برگرفته از کتابی به نویسندگی خودم است که در آن به وجوه مردم‌شناسی توجه ویژه‌ای شده و می‌تواند برای پژوهشگران مورد استفاده قرار گیرد. میرکایی همچنین درباره حضور بازیگران این سریال به‌ویژه مازیار لرسناتی که در فصل نخست در نقش مادر خانواده ایفای نقش کرد بود نیز توضیح داد: بالاخره در همه جا اتفاقاتی روی می‌دهد که سازندگان سریال‌های دنباله‌دار را با موانعی روبه‌رو می‌کند. ما هم در فصل دوم به این موضوع فکر کرده‌ایم و با استفاده از تمهیداتی این نقش از داستان خارج خواهد شد و ادامه قصه شکل دیگری یافت. قصه این سریال روایتی از دهه ۴۰ است و اقتباسی از زمانی به همین نام نوشته محمد میرکایی و قهرمان داستان یک نوجوان به نام کمال است. فصل اول این سریال سال ۱۳۹۸ از شبکه دوی سیما پخش شد.

